



## Z Protoewangelii Jakuba



„Gdy dziecię osiągnęło wiek dwu lat, rzekł Joachim: «Zaprowadzimy ją do świątyni Pana dla wypełnienia przyrzeczenia, które złożyliśmy, by snadź Pan wszechwładny nie zesłał [na nas kary] i nasza ofiara nie została odrzucona». I rzekła Anna: «Poczekajmy, aż będzie miała trzy lata, by nie szukała ojca i matki». I rzekł Joachim: «Poczekajmy».

W końcu dziecię osiągnęło wiek trzech lat, i rzekł Joachim: «Zawołajmy córki Hebrajczyków, które są bez zmayı, i niech każda z nich weźmie kaganek; niech kaganki będą zapalone, by nie zwróciła się wstecz, i serce jej nie zostało uwięzione daleko od świątyni Pańskiej». I uczyniły tak, aż doszły do świątyni Pańskiej. I przyjął je kapłan, i ucałowawszy pobłogostał ją i rzekł: «Pan Bóg wywyższy twe imię pośród wszystkich narodów. Na tobie w dniach ostatecznych ukaże Pan zbawienie synom Izraela». I Posadził ją na trzecim stopniu ołtarza, i Pan zesłał na nią łaskę, i zatańczyła na swych nóżkach, i ukochał ją cały dom Izraela.

I rodzice jej odeszli podziwiając, chwając i sławiąc Pana Boga wszechwładnego za to, że nie zwróciła się przeciw nim. A Maria przebywała w świątyni Pańskiej i żyła jak gołąbka, i otrzymywała pokarm z rąk anioła” (ProtEwJk 7, 1–8,1)



## NABOŻEŃSTWA



- 20. 11. – Całonocne czuwanie przed świętem Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy – **godz. 18.00**
- 21. 11. – Boska Liturgia w święto Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy – **godz. 7.00**
- 24. 11. – Całonocne czuwanie – **godz. 18.00**
- 25. 11. – Boska Liturgia – **godz. 10.00**



**Wydawca:** Kaplica pw. św. męcz. archimandryty Grzegorza (Peradze),  
ul. Lelechowska 5, 02-351 Warszawa

**Redaktor:** ks. Artur Aleksiejuk

**Kontakt:** ks.artur.aleksiejuk@gmail.com

Osoby pragnące wesprzeć finansowo wydawanie gazetki parafialnej proszone są o kontakt z ks. Arturem

Kaplica pw. św. męcz. archim. Grzegorza (Peradze)  
w Warszawie

# Biały Anioł

Nr 12 (2012)

18 listopada 2012 r.



## Wprowadzenie do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy





## O święcie



Święto na cześć Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy w kalendarzu liturgicznym Kościoła prawosławnego zajmuje pierwsze miejsce po świętach Pańskich. Wprowadzenie Bogurodzicy do Świątyni należy do dwunastu świąt wielkich. Ma jeden dzień „przed” i „cztery” dni poświęteczne. Teksty liturgiczne święta podkreślają godność i świętość Bogurodzicy i Jej rolę w zbawieniu ludzkości.

Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa pierwotnie święto związane było z poświęceniem Najświętszej Dziewicy Marii Bogu przez Jej rodziców – Joachima i Annę. Jednakże według starotestamentowego zwyczaju, obrzędowi temu podlegali jedynie pierworodni synowie. Dlatego święto powiązано z wydarzeniem, które zostało zapisane w apokryficznej *Ewangelii św. Jakuba* i Tradycji cerkiewnej. Stąd dowiadujemy się, że rodzice nie posiadający żadnego potomka, obiecali, że jak urodzi się im dziecko oddadzą je na służbę Bogu do świątyni Jerozolimskiej. Bóg wysłuchał ich modlitw i dał im córkę. Kiedy Maria miała trzy lata rodzice przyprowadzili Ją do świątyni, gdzie została wprowadzona przez arcykapłana Zachariasza, ojca św. Jana Chrzciciela, do Miejsca Najświętszego Świątyni (hebr. *Kodesz ha-Kodaszim*).

W Miejscu Najświętszym znajdowała się Arka Przymierza, naczynie z manną oraz laska Aarona, która zakwitła. Miejsce to było zasłonięte przed wzrokiem ludzi. Tylko raz w roku, w Dniu Pojednania (hebr. *Jom Kippur*), mógł tam wejść jedynie arcykapłan, aby złożyć ofiarę przebłagalną za grzechy całego narodu Izraela. Według apokryficznej *Ewangelii św. Jakuba*, „aniołowie, którzy widzieli wejście Przenajświętszej do świątyni, zdziwili się, gdyż Dziewica wkroczyła również do miejsca Najświętszego...”. Przez cały czas pozostawania w tym miejscu Dziewica Maria miała być karmiona chlebem niebiańskim przynoszonym Jej przez anioły. Dziecię, które przekroczyło zakazany próg, było przygotowane, aby stać się Matką Bożą.

Pierwsze wzmianki dotyczące święta Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy pochodzą z V w. Z homilii patriarchów Konstantynopola Hermana i Tarazjusza wynika, że w VIII w. było ono już powszechnie obchodzone w Kościele. W Kościele rzymskokatolickim święto wprowadzono bardzo późno, bo dopiero pod koniec XIV w. i przybrało ono nazwę Ofiarowania Najświętszej Marii Panny.

Na ikonie święta przedstawiona jest oczywiście Bogurodzica oraz jej rodzice: Joachim i Anna w chwili, gdy przekazują dziecko arcykapłanowi Zachariaszowi stojącemu u wejścia do Miejsca Najświętszego Świątyni Jerozolimskiej. Matka Boża na ikonie przedstawiona jest dwukrotnie: u wejścia do Świątyni i w Miejscu Najświętszym, gdzie przyjmuje pokarm od anioła. Pomimo, że zgodnie z Tradycją w chwili wprowadzenia Maria miała trzy lata, obydwa wizerunki przedstawiają Ją zwykle jako dojrzałą kobietę ubraną w maforion, podkreślając tym samym jej duchową doskonałość.

Ks. Artur Aleksiejuk



## Kaplica seminaryjna



**Kaplica p/w Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy  
(stan przed 1951 r.)**

Kaplica p/w Wprowadzenia do Świątyni Przenajświętszej Bogurodzicy w budynku Prawosławnego Seminarium Duchownego na Saskiej Kępie w Warszawie przy ul. Paryskiej 27 powstała przed II wojną światową z inicjatywy rosyjskich środowisk emigracyjnych. Konsekracja kaplicy miała miejsce w 1936 r. Początkowo powierzchnia kaplicy zajmowała całe pierwsze piętro budynku.

Kiedy w 1951 r. z inicjatywy metropolity Makarego (+1954) w obiekcie zostało ulokowane Prawosławne Seminarium Duchowne, zaszła konieczność adaptacji budynku dla potrzeb szkoły. W tym celu powierzchnia świątyni została zmniejszona, aby uczynić miejsce dla sal wykładowych.

Umieszczenie w budynku szkoły duchownej spowodowało zmianę charakteru funkcjonowania świątyni, która stała się przede wszystkim kaplicą seminaryjną. Nabożeństwa w kaplicy odbywają się według kalendarza juliańskiego (stary styl), więc święto kaplicy przypada w dniu 4 grudnia.

W ostatnich latach kaplica przeszła gruntowny remont: odnowiono ikonostas i położono freski, których wykonawcą jest Grzegorz Zinkiewicz z Bielska Podlaskiego. Warto nadmienić, że jest on także autorem ikon z ikonostasu w naszej kaplicy p/w św. męcz. archim. Grzegorza.

Oprac. ks. Artur Aleksiejuk